

اطلاعیه شورای نمایندگان احزاب ، سازمان ها و نیروهای چپ و کمونیست

دردفاع از آزادی بیان و قلم ، کشتار هنرمندان و روزنامه نگاران نشریه «شارلی ابدو» را محکوم می کنیم!

آنگاه که در مقابله علیه جنبش های انقلابی و پاسخ به بحرانهای گریز ناپذیر سرمایه ، دیگر ژنرالها پاسخگو نبودند سرمایه به معجزه قدرت بسیج مذهبی روی آورد . تمام توان سرمایه در خدمت تقویت این نیروی نابهنگام تاریخی قرار گرفت تا مگر نسل انقلاب را از روی زمین برود. مذهب میدان یافت تا بر آزادی بی قیدو شرط سیاسی تیغ کشد و فتوای قتل صادر کند و شعار النصر بالعرب را بر پهنه گیتی آزمایش کند و کارآمدی خود را برای سرکوب یرخ سرمایه بکشد. فتوای قتل سلمان رشدی سند قابلیت عملکرد فرامرزی این جسد هولناک برای کشتن آزادی بود. «بیداری مذهبی» با خود تمام نیروهای ارتجاعی را به صحنه آورد تا یکباردیگر نقش خود را ایفا کنند اگرچه نقش نعلش باشد. رشدن ستیزی ، راسیسم و فاشیسم برآمدهای این روند بر بستر ملزومات بقای سرمایه اند. گرایشاتی که در تقابل با اسلامگرایان تقویت شده و در غیاب یک آلترناتیو سوسیالیستی منسجم می روند تا زندگانی میلیونها انسان را تباہ کنند. و این هشدار نیست تا با تمام قوا با سرمایه و گرایشات انضمامی اش یکجما مقابله کنیم. وقتی سرمایه در نوفل لوشاتو خمینی را بعنوان مناسب ترین آلترناتیو برای سرکوب انقلاب ایران تقویت نمود مردم پاریس و حتی ایران شاید گمان نمی کردند که این تیر بسوی دفتر نشریه شارلی ابدو کمانه خواهد کرد. اینک این غول درخانه قدرتهای هم پیمانش راهم می زند و قتل های زنجیره ای را در پاریس آزمایش می کند. نه این دیگر قتل عام کمونیستها در ایران یا بمب گذاری در میان مردم بیدفاع ، یا جنگ با سندنج و ترکمن صحرا یا دهه شصت در زندان اوین نیست تا بتوان رضایت خود را پشت سکوت مخفی نمود. مردم می پرسند ریشه این فجایع مشترک کجاست و دستتان را رو می کنند .

کشتار پاریس یکباردیگر شناخت همکاری قدرتهای جهانی و امپریالیستی را با انواع مردگان تاریخی چون مذهب و ناسیونالیسم عیان کرد. اما بازتاب این سیاست جهانی نمایش هم سرنوشتی مردمانی نیز بود که در تمام جهان از درد مشترک رنج می برند، در غزه یا سوریه یا ایران یا پاریس و.. سرنوشت ما چنان درهم تنیده است که باید بدنبال عاملین فاجعه غم انگیز پاریس یا بمب گذاری در مدارس پاکستان از جمله به نوفل لوشاتو هم سری بزنیم.

ارتجاع مذهبی برای پوشاندن ارتجاع سرمایه و پیشبرد امر آن اوج گرفته بود و اکنون میرود تا بفرق سرسقوط کند و راه عروج جنبشهای انقلابی هموارتر شود. خطر اینجاست که حامیان سرمایه بعنوان اپوزیسیون وضع موجود جازده شوند و در حمام خونی که ارتجاع مذهبی برپا کرد تعمیم یابند و چون السیسی در مصر شیوه های دیگر سرکوب را به نمایش بگذارند. یا امپریالیستها خود را ناجی مردم جلوه دهند و نقش خود و جنگهای ارتجاعیشان را در این حوادث خونین تحت عنوان «جنگ علیه ترور» و... ببوشانند. و راسیسم و فاشیسم در حال گسترش برای خارجی ستیزی اش دستاویز پیدا کند و میلیونها انسان را که در صف پایین ترین اقشار کارگری در کشورهای متروپل جا گرفته اند و اولین قربانیان بحرانهای ادواری و ساختاری سرمایه اند هرچه بیشتر در تنگنا قرار دهند. راه جلوگیری از این خطرات محتمل اما مماشات با مذهب و سرمایه نیست و این روند مبارزه نمی تواند با پرهیز از نقد دین و عملکرد اجتماعی اش در روابط اجتماعی و خانواده یا قابلیتش برای کشتار و خفقان به سرانجام رسد. در بهترین حالت کماکان دین افیون توده هاست .

بخش بزرگی از غمخوران کشتار در پاریس اینک در زندانهای جمهوری اسلامی یا سنگرهای کوبانی یا در اعتصاب در کارخانه ها و معادن بسر می برند جنبش انقلابی در ایران بعنوان نخستین قربانی این عروج مذهبی که ریشه در بحرانهای ساختاری سرمایه و سیاست امپریالیستی دارد مهیای جاروب کردن این پس مانده های تاریخی می شود

واین بار باید با سازمان یافتن حول بدیل سوسیالیستی هردو ارتجاع مذهبی و سرمایه رابا گرایشات انضمامی اش راسیسم و فاشیسم به گورستان تاریخ بسپارد جائیکه از آن سر برآورده اند.

زنده باد آزادی زنده باد سوسیالیسم

زنده باد انترناسیونالیسم

امضاء ها به ترتیب :

- ۱- اتحاد چپ ایرانیان در خارج کشور
- ۲- اتحاد چپ سوسیالیستی ایرانیان
- ۳- اتحاد فدائیان کمونیست
- ۴- پیوند در خدمت کمونیست های ایران
- ۵- حزب رنجبران ایران
- ۶- حزب کمونیست ایران
- ۷- حزب کمونیست ایران (مارکسیست-لنینیست-مائوئیست)
- ۸- سازمان راه کارگر
- ۹- شورای حمایت از مبارزات آزادیخواهانه مردم ایران-استکھلم
- ۱۰- کانون همبستگی با کارگران ایران- گوتنبرگ
- ۱۱- کمیته بین المللی برای حمایت زندانیان سیاسی ایران- ناظر
- ۱۲- کمیته جوانان بلژیک
- ۱۳- کمیته حمایت از مبارزات کارگران ایران- فنلاند
- ۱۴- کمیته خارج کشور سازمان فدائیان (اقلیت)
- ۱۵- کمیته یادمان کشتار زندانیان سیاسی دهه ۶۰ در ایران - مونترال ،کانادا
- ۱۶- نشست زنان چپ و کمونیست
- ۱۷- هسته اقلیت
- ۱۸- کمیته حمایت از مبارزات جنبش کارگری ایران- دانمارک